

POSTANOWIENIE

22 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Jurkowska-Chocyk

na posiedzeniu niejawnym 22 października 2025 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa J.H.
przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W.
o zapłatę i ustalenie,

**uznaje za niedopuszczalne wstąpienie do niniejszej sprawy
prokuratora Andrzeja Piasecznego i w związku z tym zarządza
zwrot pisma złożonego przez niego do akt 21 października
2025 r.**

A.W.

UZASADNIENIE

Niniejsze postanowienie nie podlega uzasadnieniu jednak ze względu na skalę działań podjętych w Prokuraturze Krajowej, prowadzących do destabilizacji i paraliżu wymiaru sprawiedliwości i działalności Sądu Najwyższego, a przede wszystkim szacunek dla porządku prawnego RP wymaga przedstawienia zasadniczych motywów, które legły u podstaw zajętego przez Sąd Najwyższy stanowiska w kwestii niedopuszczalności wstąpienia prokuratora do niniejszej sprawy na etapie postępowania kasacyjnego.

Zgodnie z art. 60 § 1 zd. pierwsze k.p.c. prokurator może wstąpić do postępowania w każdym jego stadium. Użyte w przytoczonym przepisie

sformułowanie „każde stadium” oznacza cały tok postępowania sądowego rozpoczynający się od złożenia pozwu (wniosku), aż do uprawomocnienia się orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie. Nie ulega więc wątpliwości, że prokurator może wstąpić do postępowania, zarówno w pierwszej, jak i drugiej instancji.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje pogląd, że wstąpienie prokuratora do postępowania może nastąpić najpóźniej do zamknięcia rozprawy przed sądem drugiej instancji, a późniejsze zgłoszenie (dokonane po uprawomocnieniu się orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie) jest bezprzedmiotowe i niedopuszczalne (tak m.in. postanowienie SN z 18 grudnia 2018 r., IV CZ 64/18, wyrok SN z 14 stycznia 2013 r., I PK 164/12).

W postępowaniu kasacyjnym prokurator bierze udział, jeżeli jest stroną postępowania w związku z uprzednim wytoczeniem powództwa (art. 55 i 57 k.p.c.) albo jeżeli wstąpił do postępowania w stadium poprzedzającym uprawomocnienie się orzeczenia (postanowienie SN z 17 września 2008 r., I PZ 20/08, OSNP 2010/1–2, poz. 16). Wstąpienie prokuratora po raz pierwszy do postępowania kasacyjnego lub postępowania ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest niedopuszczalne (wyrok SN z 14 stycznia 2013 r., I PK 164/12). Pogląd ten – w pełni aprobowany przez Sąd Najwyższy orzekający w niniejszej sprawie – dominuje również w piśmiennictwie (tak. m.in. P. Grzegorzczak [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom I. Postępowanie rozpoznawcze. Artykuły 1-124, wydanie VI, WKP 2023, red. T. Ereciński; P. Feliga [w:] Kodeks postępowania cywilnego, t. 1, Komentarz do art. 1–505³⁹, red. T. Szancilo, Warszawa 2019; A. Jaworski [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, red. P. Ryłski, Legalis 2022). Udział prokuratora w tych postępowaniach reguluje art. 398⁸ k.p.c., zastrzegając go dla Prokuratora Generalnego. Przepis ten ma odpowiednie zastosowanie w postępowaniu ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 424¹² k.p.c.) oraz skargi nadzwyczajnej (art. 95 pkt 1 u.S.N.) i stanowi *lex specialis* wobec art. 60 k.p.c.

Konsekwencją uznania, że wstąpienie prokuratora Andrzeja Piasecznego do niniejszej sprawy na etapie postępowania kasacyjnego jest niedopuszczalne – prokurator nie działał w tej sprawie na etapie postępowania przed Sądami *meriti* – jest zwrot złożonego przez niego pisma z 21 października 2025 r.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

A.W.

[SOP]